

॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ छिद्रेष्वेतेष्विमे इति पूर्वान्वयि नामानां नैः क्रियेत इति संबन्धः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नैलकंठीये जास्त जावदीपे सप्तपंचाशत्तमो
 सौदासवचनं श्रुत्वा ततः सा पृथुलोचना ॥ प्रत्युवाच महाबुद्धिमुत्तंकं जनमेजय ॥ २० ॥ एवमेतद्ददब्रह्मन्नानृतं वदसे नय ॥ अभिज्ञानं तु किंचित्त्वं समानयितुमर्ह
 सि ॥ २१ ॥ इमे हि दिव्ये मणिकुण्डले मे देवाश्च यक्षाश्च महर्षयश्च ॥ तैस्तैरुपायैरपहर्तुं कामाश्छिद्रेषु नित्यं परितर्कयन्ति ॥ २२ ॥ निक्षिप्तमेतद्भुवि पन्नगास्तुरत्नं स
 मासाद्य परामृशेयुः ॥ यक्षास्तथोच्छिष्टधृतं सुराश्च निद्रावशाद्वापरिधर्षयेयुः ॥ २३ ॥ छिद्रेष्वेतेष्विमे नित्यं क्रियेते द्विजसत्तम ॥ देवराक्षसनागानामप्रमत्तेन
 धार्यते ॥ २४ ॥ स्यंदेते हि दिवारुक्मं रात्रौ च द्विजसत्तम ॥ नक्तं नक्षत्रताराणां प्रभामाक्षिप्य वर्त्ततः ॥ २५ ॥ एतेत्यामुच्य भगवन् क्षुत्पिपासाभयंकुतः ॥ विषाग्नि
 श्वापदेभ्यश्च भयं जातु न विद्यते ॥ २६ ॥ क्रस्वेन चैते आमुक्ते भवतो क्रस्वके तदा ॥ अनुरूपेण चामुक्ते जायेते तत्प्रमाणके ॥ २७ ॥ एवं विधेम मैते वैकुण्ठले परमार्चिते ॥
 वैशंपायन उवाच समित्रसह मासाद्य अभिज्ञानमया चत ॥ तस्मै ददावभिज्ञानं स चेक्ष्वाकु वरस्तदा ॥ १ ॥ सौदास उवाच न चैवैषा गतिः क्षेम्या न चा
 न्या विद्यते गतिः ॥ एतन्मे मतमाज्ञाय प्रयच्छ मणिकुण्डले ॥ २ ॥ इत्युक्तस्तामुत्तंकस्तु भर्तुं वाक्यमथाब्रवीत् ॥ श्रुत्वा च सा तदा प्रादात्तस्ते मणिकुण्डले ॥ ३ ॥ अ
 वाप्यकुण्डले तुराजानं पुनरब्रवीत् ॥ किमेतद्बुद्ध्यवचनं श्रोतुमिच्छामि पार्थिव ॥ ४ ॥ सौदास उवाच प्रजानि सर्गादि प्राण्वैक्षत्रियाः पूजयन्ति ह ॥ विप्रेभ्य
 श्वापि बहवो दोषाः प्रादुर्भवन्ति वै ॥ ५ ॥ सोऽहं द्विजेभ्यः प्रणतो विप्रादोषमवाप्तवान् ॥ गतिमन्यां न पश्यामि मदयन्ती सहायवान् ॥ ६ ॥ न चान्यामपि पश्यामि गतिं
 मया दत्ते एतेस्वे मणिकुण्डले ॥ यः कृतस्तेऽद्य समयः सफलं तं कुरुष्व मे ॥ ७ ॥ न हिराज्ञा विशेषेण विरुद्धेन द्विजातिभिः ॥ शक्यं हिलोके स्थातुं वै प्रेत्य वा सुखमेधितुं ॥ ८ ॥ तदिष्टे ते
 तोस्मि परंतप ॥ १० ॥ सौदास उवाच ब्रूहि विप्र यथाकामं प्रतिवक्तास्मि ते वचः ॥ छेत्तास्मि संशयं ते घनमेत्रास्ति विचारणा ॥ ११ ॥
 अध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ समित्रेति मित्रसहः सौदासः अभिज्ञानं श्लोक रूपं ज्ञापकं ॥ १ ॥ तदेवाहं न चेति एषारक्षो यो निरूपा अन्या इतो मुक्तिरूपा अतो मम इतो गतेर्मुक्त्यर्थे प्रयच्छ
 देहि मणिमये कुण्डले ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥